

[Socialministeren.]

ledes som det er fremsat, om Fortsættelseskassernes Understøttelses Udvidelse, er det, som Regeringen finder det er rigtigt i denne Vinter at gennemføre. Hvis Regeringen havde fundet det rigtigt at gennemføre mere, vilde den selv have foreslaaet det, havde ikke behøvet kommunistisk Opfordring dertil. Vinterhjælp i den Form, hvorunder det her foreslaas, udbetalt paa et tilfældigt Tidspunkt, i mange Tilfælde til rent tilfældige Mennesker, uden Plan i Virkeligheden for Anvendelsen af et saa stort Beløb som det, der her er Tale om, det ønsker Regeringen ikke at være med til.

Jeg maa altsaa anbefale dette høje Ting at stemme imod de stillede Ændringsforslag.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vilde hævde, at den Understøttelse, man udbetaler i mange Landkommuner, ikke var karrig. Det nytter ikke, at det ærede Medlem paastaar det, for det er nu rigtigt. Jeg har da ogsaa taget det som en Erkendelse heraf, at Venstre og de Konservative har stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa at yde de arbejdsløse en ekstraordinær Understøttelse. Thi hvorfor skulde man ellers i Aar, i Modsætning til sidste Aar, da man stemte alt ned, stille dette Forslag? Det kan vel ikke være for Reklamens Skyld alene.

Maa jeg saa blot sige til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at vi klynker ikke, vi føler os ikke i Klemme, det kan det ærede Medlem være ganske sikker paa. Vi har nemlig Flertallet paa en ganske anden Maade, end dengang det ærede Medlems Parti var Makker med det andet Oppositionsparti her i Salen. Der er ingen Grund for os til at klynke, for vi mener at gøre det rigtige.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg har ikke bestridt, at Socialloven overlader til Kommunerne at skønne over, hvad de i det enkelte Trangstilfælde mener er fornødent, det er jo i Overensstemmelse med, hvad jeg netop har sagt her. Det paahviler derimod Ministeren at paase, om Kommunerne administrerer den sociale Lovgivning forsvarligt, om de giver for meget eller for lidt, det har vi diskuteret med Socialministerens For-

gænger her saa ofte. Og dér er det, jeg hævder, at Ministeren har forsømt den Ret og Pligt, han har til at gribe ind over for de Kommuner, der giver alt for karrigt, det kan vi let blive enige om. Er det rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen siger, at en lang Række Kommuner giver 10—12 Kr. mindre om Ugen, end de arbejdsløse kan faa i vedtægtsmæssig Understøttelse — og vi ved jo, at dette sidste som oftest er en 15 Kr. om Ugen —, saa er det for lidt, der ydes, og saa finder jeg, at Socialministeren skal benytte sig af sin Beføjelse og sin Ret til her at fortolke Loven til at gribe ind over for disse Kommuner. Noget helt andet er, hvis Kommunerne giver for lidt — og der er mange, der gør det — og Socialministeren ogsaa er af den Mening, men beklager, at han ikke kan komme det til Livs, for Kommunerne har Ret til at skønne. Men saa har Ministerens Partier jo Flertal baade i Folketing og Landsting, lad os saa faa taget dette i Betragtning ved den Revision af Sociallovgivningen, som man stadig væk bebuder, lad os saa faa det lavet om, saa at Ministerens Ret til at gribe ind og paabyde ordentlige Understøttelser bliver større.

Ministeren sagde, at Regeringen kunde ikke være med til Vinterhjælp paa et tilfældigt Tidspunkt, til tilfældige Mennesker og uden Plan. Man maa undskyld mig — det er paa et lige saa tilfældigt eller lige saa lidt tilfældigt Tidspunkt, at man giver den af Regeringen foreslaaede Hjælp, og de Mennesker, man derigennem vil hjælpe, er lige saa tilfældige eller lige saa lidt tilfældige som de Mennesker, vi vil hjælpe gennem vort Vinterhjælpsforslag. Men Regeringen vil ikke være med til noget tilfældigt. Jeg spørger igen, jeg ved ikke for hvilken Gang: Hvorfor kunde man saa være med til noget lige saa tilfældigt i 1932? Og hvorfor kunde Ministeren som Medlem af Landstinget dengang stemme for en lige saa tilfældig Lov?

Og endelig: Hvis Regeringen vilde have saadan noget gennemført, saa havde den selv stillet Forslag. Vi tvivler ikke om det, men vi savner stadig væk en reel Begrundelse for, hvorfor Regeringen ikke vil. Mener Regeringen, de arbejdsløse har det godt nok, og mener man, det var fuldkommen vildt, at man gav de arbejdsløse Vinterhjælp for fire Aar siden? Hvis man svarer ja til disse to Ting, saa er jeg færdig med at stille Spørgsmaal, saa anser jeg Sagen for klar. Jeg ved i hvert Fald, at dengang vi havde en Regering af anden Partifarve, undlod Socialdemokratiet ikke